TOVERI

Läänen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO — LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI — A. B. MÄKELÄ
SULO SYVÄNEN

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, halutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naimailmotukset $1.50 kertä, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 — 6 kuukautta..$2.25
3 kuukautta.....$1.35 — 1 kuukausi.... .50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.50 — 6 kuukautta..$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year......$4.00 — Six months......$2.25
Three months..$1.35 — One month...... .50

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI. BOX 99. ASTORIA, ORE.

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Puolueemme vaalitaisteluun valmistaudutaan

Vappujuhlat varsinaisiksi alkajaisiksi.

Puolueemme kansallisvirastosta lähetetyissä lentolehtisissä esitetään vaalitaistelun alkajaisiksi vappujuhlia, jotka ovat suunnitellut vietettäväksi Karl Marxin satavuotispäivänä eli toukokuun viidentenä. Kaikille puolueemme viidelletuhannelle osastolle on lähetetty kehotus viettää juhla sanottuna päivänä ja kantaa sen yhteydessä kolehti vaalitaistelurahastoon. Kehotuksien mukana on toveri Debsin kirjottama kirjotus, joka kuuluu:

"Sosialistipuolueen kansallinen toimeenpaneva komitea on lähettänyt paikallisosastoille kehotuksen miljoonan dollarin rahaston kokoamiseksi tämän vuoden vaalitaistelua varten.

"Me olemme nyt juuri mitä tärkeimmän vaalitaistelun kynnyksellä, jonka tarjoamat mahdollisuudet — jotka ovat suuremmat kuin milloinkaan ennen — riippuvat kokonaan siitä, miten voimme käyttää niitä hyväksemme.

"Tämä vaalitaistelu merkitsee sosialismille paljoa tai ei mitään, sen mukaan miten me tahdomme. Ilman aineellisia varoja ja siveellistä innostusta me olemme melkein avuttomia.

"Vanhoilla mädäntyneillä porvaripuolueilla ei suinkaan ole mitään vaikeuksia miljoonien dollarien vaalitaistelurahaston hankkimisessa äänestäjien pettämiseksi ja rappeuttamiseksi. Emmekö me voisi odottaa edes yhtä miljoonaa kunniallisilta ja tietoisilta kansalaisilta kansan valistamiseksi ja vapauttamiseksi?

"Puolueemme kansallisvirkailijain syytteeseenasettaminen on kuin pasuunan ääni miljoonan dollarin vaalirahaston puolesta. Sen kuultuani tuli mieleeni heti tämä rahasto.

"Se on taisteluhansikas puolueellemme, johon meidän on vastattava kokoamalla miljoonan dollarin vaalitaistelurahasto miljoonan uskollisen sydämen ja karttuisan käden avustamana.

"Tämän maan sosialistipuolue on aina toiminut liian vähävaraisella perustalla. Se on koettanut tehdä kaikki ilman varoja ja ilmaiseksi. Sen sanomalehdet ja aikakausjulkaisut ovat aina äärimmäisessä puutteessa, toimittajat, puhujat, järjestäjät ja agitatsionityön tekijät varattomia ja velkaantuneita; rahastot, niin kansallispuolueen, kuin valtiovirastojen ja paikallisosastojenkin, ovat aina tyhjänä.

"Puolue voi saada aikaan ainoastaan vähän tai ei mitään, koska sillä on käytettävänään vain vähän varoja tai ei ollenkaan. Kunnollisesti varustettuna voitaisi saada aikaan kymmenen kertaa enemmän, edistyä kymmenkertaisesti ja kehittää uusia voimia.

"Eikä ole olemassa mitään syytä siihen, miksi puolueemme pitäisi olla aineellisten varojen puutteessa ja köyhänä. Päinvastoin puhuvat kaikki seikat sen puolesta, että sillä pitäisi olla mitä runsain rahallinen kannatus ja varustettu agitatsionityötä varten mitä parhaiten.

"Ammattiliitoilla, varsinkin vanhoillisilla, on yleisesti täysinäiset kassat. Kaikilla sosialismia vastustavilla voimilla on rahavaroja aivan ylellisesti.

"Sosialistipuolue muodostuu samoista aineksista kuin ammattiliitotkin. Viimemainituilla on miljoonia dollareita rahastoissaan ja pilviä piirtäviin rakennuksiin tai muihin sijotettuna; ne maksavat virkailijoilleen ei ainoastaan korkeita vaan ylellisiä palkkoja, kun sosialistipuolue sitävastoin on alituisesti anteeksipyydellen kerjäämässä pennejä.

"Tässä on saatava aikaan muutos ja viivyttelemättä. Hylätkäämme koko pennijärjestelmä ja lahjottakaamme dollareita pennien asemasta puolueemme tukemiseksi. Jos ammattiliitot voivat sen tehdä työläisten ansioista, niin voimme mekin, eikä ole olemassa mitään syytä, miksi emme siten menettele. Me saatamme puhua uskollisuudesta puolueellemme, mutta sillä ei ole suurtakaan merkitystä niin kauan kuin puolueemme kerjää varojen puutteessa, joita meillä on kylliksi paljon ala-arvoisempiin tarkotuksiin.

"Toverit, eikö puolueemme syytteeseenasettaminen kohdistu teihinkin? Ettekö tunne itsekin olevanne syytettynä? Minä tunnen.

"Tämä syytteeseen asettaminen on kehotus meille kaikille kokoamaan miljoonan dollarin vaalitaistelurahasto Yhdysvaltain sosialistipuolueelle tämän vuoden vaalitaistelua varten, ja jos me todella olemme sosialisteja, alamme me toimeen viivyttelemättä, jokainen kohdaltamme avustaaksemme sen kokoamisessa.

"Siinä meidän vastauksemme sosialistipuolueen syytteeseenasettamiselle.

Tuomioistuimet ja luokkasuhteet

Kansanvaltaisuuden periaatteisiin pitäisi kuulua, että lainlaadinta tapahtuu suoraan kansan alotteesta, vaikkapa edustajien kautta. Sen käsityksen mukaan ei tuomioistuimilla saisi olla suurtakaan peukaloimisvaltaa lainlaatijakunnan hyväksymiin lakeihin nähden, vaan ainoastaan antaa tuomiot niiden mukaan.

Mutta luokkayhteiskunnassa, olkoonpa vain että vallalla on porvarillinen kansanvaltaisuuskin, vallitsee yleensä sellainen tilanne, että tuomioistuin vasta lopullisesti päättää mikä laki on oikea mikä väärä, ja nämä päätökset perustuvat yksinomaan luokkaeduille; tuomioistuin ei ole ollenkaan luokkamahdin yläpuolella, vaan sen käsissä oleva ase.

Lakien sovelluttamisessa, s. o. tuomioitten antamisessa pitäisi tuomarin vallan rajottua vain lieventävien tai raskauttavien seikkojen huomioonottamiseen ja lain sovelluttamiseen niiden perusteella. Mutta kun tarkastaa tapahtuneita tosiseikkoja, niin huomaa niissä sangen mielenkiintoisena ilmiönä sen, että päätökset aina ovat sen luokan etujen mukaisia, johon tuomarikin kuuluu. Esim. varkauden pitäisi olla lain edessä rikoksen, joka sellaisenaan tulisi aina saman tuomion alaiseksi, ellei olisi joko lieventäviä tai raskauttavia asianhaaroja, joiden perusteella laki sovellutetaan tavallista kovemmin tai jätetään sovelluttamatta kaikessa ankaruudessaan.

Tarkastakaamme eräitä tapahtumia, saadaksemme nähdä, mitkä seikat ovat vaikuttaneet tuomioihin.

Rinnastakaamme pankkirosvo ja leivänvaras ja tarkastakaamme niiden tuomioita. Pankkirosvoja on kahdenlaisia, samoin kuin leivänvarkaitakin: sellaisia jotka ovat pankeissa sisäpuolella ja varastelevat hienon hienosti numeroja muuttelemalla, siirtäen miljoonia dollareita siten kenenkään tietämättä omiin taskuihinsa. Ottakaamme jälkimäiset, koska ne ovat suurimpia pankkivarkaita ja rinnastakaamme ne pienimpien leivänvarkaitten kanssa, koska tuomioitten tasapuolisuus on siten parhaiten huomattavissa.

Tuomioistuinten pöytäkirjoissa on lukematon määrä tapauksia, joissa yhden ainoan leivän varkaudesta on henkilö tuomittu vuosikausiksi vankeuteen, vaikka selvästi on näytetty toteen, että äärimmäinen hätä pakotti tekoon. Eikä suinkaan ole ajateltavissakaan, että kukaan varastaisi leipää rikastumistarkotuksissa, enempää kuin rikollisessa taipumuksessakaan, koska sen arvo on kaikissa tapauksissa vallan mitätön. Ainoa joka panee leipää varastamaan, on sen välitön käyttöarvo, se että sillä voi tyydyttää nälkäänsä viivyttelemättä. Mutta kuitenkin tuomitaan sellaisesta teosta vankeuteen pitemmäksikin ajaksi kuin kymmeneksi vuodeksi, muka "rikollisten taipumusten poisjuurruttamiseksi."

Entäs pankkirosvot? Tuomioistuinten pöytäkirjoissa on niinikään lukuisa määrä tapahtumia, joissa pankinjohtaja on huomattu syylliseksi miljoonien dollarien kavallukseen rikastumistarkotuksissa. Mitään pakottavaa tarvetta ei olisi ollut, ainoastaan se kapitalistisen liikesiveyden perusohje, että hanki rahaa, rehellisesti jos voit, mutta hanki sitä kuitenkin. Mutta varsin harvinaisia ovat ne tapaukset, joissa pankkiiri olisi tuomittu kymmenen vuoden vankeuteen ja vielä harvinaisempia ne, joissa hän olisi puoltakaan siitä ajasta palvellut, eikä tuskin yhtään tapausta, jossa hänen ei olisi sallittu käyttää kavaltamiaan varoja. Tavallisesti menee pankki kavalluksen ilmitultua vararikkoon, jossa tallettajat — ainakin työläistallettajat — menettävät omaisuutensa.

Tuskin olisivat löytämättömissä sellaisetkaan tapaukset, joissa kavalluksen aiheuttaman pankkivararikon takia varansa menettänyt työläinen on joutunut varastaman leivän ja saanut vuosia vankilaa, sekä kärsii sen loppuun saakka, mutta alkusyyllinen, kavalluksen tehnyt pankkiiri on mahdollisesti vapautunut kokonaan, tai saanut lievän rangaistuksen, josta siitäkin on annettu anteeksi melkoinen osa.

Jos oikeus määräisi rangaistuksen näissä tapauksissa, niin kavaltaja olisi vastuunalainen ei ainoastaan kavalluksestaan, vaan kaikista sen seuraksistakin. Tällaiset seikat olisivat otettavat lukuun tuomioita annettaessa, mutta tapahtuuko siten? Ei milloinkaan.

Ottakaamme samoissa puitteissa toinen pari esimerkkiä, koska luokkaedut esiintyvät niissä mitä selvimpinä. Tuomioistuimet selittävät tavallisesti henkilön syylliseksi esim. murhaan, jos voidan todistaa, että hänen tekonsa ovat välillisesti siihen syypäät, vaikkapa hän ei olisi sitä tarkotuksellisesti aiheuttanutkaan. Onhan olemassa tapauksia, joissa esim. murhasta syytetty on tuomittu hirteenkin ja tuomio pantu täytäntöön, vaikka hänen syyllisyyttään ei ole millään tavalla voitu todistaa. Lakkotapauksissa on vallan tavallista, että johtavia lakkolaisia syytetään murhien aiheuttamisesta, ja San Franciscossahan tuomittiin Billings elinkautiseen vankeuteen ja Mooney hirteen muka murhan aiheuttamisesta, vaikka heidän syyttömyytensä on sitovasti todistettu.

Mitenkä menettelevät tuomioistuimet ja koko rankaisulaitos sellaisessa tapauksessa, jossa esim. pankkivararikon johdosta epätoivoon joutunut työläinen on tehnyt itsemurhan, menetettyään kaikki varansa? Aletaanko syyttää kavalluksen tehnyttä pankkiiria murhan aiheuttamisesta? Ei vielä koskaan ole siten tehty, eikä tullakaan tekemään. Ja kuitenkin, jos kerran murhan aiheuttamista pidetään raskauttavana rikoksena sellaisellekin, jonka syyllisyydestä ei ole mitään todistuksia, niin eikö tasapuolisen oikeuden nimessä pitäisi samaa lainselitystä sovelluttaa pankkiiriinkin, jonka kassan kavallukset aiheuttivat itsemurhia ja sanomatonta kärsimystä lukuisissa työläisperheissä, josta kaikesta on mahdoton pitää lukuakaan? Kyllä varmaan, mutta tuomioistuin ja koko syyttäjäpuoli toimii luokkaetujen vaatimuksesta, ja siksi niiden toiminta on niin erilaista toisissa tapauksissa kuin toisissa. Ja että nämä erilaiset tuomiot eivät riipu sattumasta, käy selväksi siitä, että yhtään kassankavaltajaa ei ole vielä syytetty murhan aiheuttamisesta, mutta on tuskin yhtään huomattavampaa lakkoa, jonka johtajat eivät olisi olleet syytteessä murhista.

Tällainen lakientulkinta on ominaista kapitalistiselle oikeuskäsitteelle, jonka mukaan rikos omaisuutta vastaan on kaikkein raskain ja raskauttavana seikkana se, että sen tekee työväenluokan jäsen. Pankkiirit käyttävät tallettajiensa varoja miten vain haluavat, ja jos joutuvat kiinni, niin siitä ei ole niin suuria seurauksia, kuten esimerkit näyttävät. Niiden tuomioita ei langeteta "rikollisuuden poisjuurruttamiseksi", vaan "rehellisempien liikemenetelmien" saavuttamiseksi; jos varastaa pankin puhtaaksi, mutta jollakin tavalla kykenee keplottelemaan itsensä siitä tapaaksi, niin se on vallan liikelakien mukaista, sellainen mies on onnistunut liikemies, jonka on välttämättä päästävä kongressiin. Mutta jos varastaa leivän, kun ei enää ole mitään muuta nälän tyydyttämismahdollisuutta, niin on mies julkea roisto, jonka hirttämiseksi koko porvarillinen sanomalehdistö vaatii kuolemanrangaistuslakia.

Keinottelu on luvallista kapitalistisen siveysopin mukaan, mutta leivän käyttäminen nälässä, jos ei leipä ole käyttäjän oma, on rangaistava rikos. Mies joka varastaa viljan jo pelloilta, keinottelemalla sen käsiinsä, asettaakseen sille huikean hinnan, jonka maksamiseen eivät useankaan työläisen varat riitä ja jotka siitä syystä joutuvat leipää varastamaan, on yhteiskunnan pylväs, jonka edessä jokainen kumartaa, mutta nälkään kuolleen vaimonsa vierestä leipää varastamaan lähtenyt mies, joka ei enää näe muuta keinoa lastensa hengen säilyttämiseksi, on "yhteiskunnalle vaarallinen lurjus". Ja näitä suhteita kannattaa jokainen joka puoltaa kapitalistista järjestelmää tavalla taikka toisella.

MAILMANKATSOMUKSIA

ROMANOFFEILLA HÄTÄ KÄSISSÄ.

Maanpakoon ajetuilla keisarillisen huoneen jäsenille ei makseta kuin 10,000 ruplaa kuukaudessa.

(True translation filed with the Postmaster [illegible] by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Moskovasta sähkötetään Ass. Pressille sikäläisten lehtien mukaan, että Romanoffin suku, jonka useimmat jäsenet nykyään asustavat Kriminniemellä, kärsii puutetta. Leskikeisarinna Maria Feodorovna, joka asuu suuriruhtinas Nikolain, suuriruhtinatar Ksenian, tämän lasten y. m. perheenjäsenten kanssa yksissä, saa menoihinsa käyttää ainoastaan 400 ruplaa kuussa: koko joukolle myönnetty määräraha on rajoitettu 10,000 ruplaksi kuukaudessa. Heillä on viisi palvelijaa. Monet entisista hovimiehistä ja -naisista, jotka ovat jääneet Romanoffien ratoksi, saavat itse pestä pyykkinsä. Toiset käyvät töissä ympäristön viiniviljelyksillä, ansaiten kun sattuu, neljäkin ruplaa päivässä.

Ruhtinaallista on heidän elämänsä sittenkin, Venäjän kansan suureen enemmistöön verraten. Pääosa venäläisestä "itsenäisestä" maanviljelysväestöstä voi tilastotietojen mukaan menettää korkeintaan 20 ruplaa vuodessa. Ja omille valtiollisille maanpakolaisilleen antoivat Romanoffit aikoinaan maksaa valtion varoista noin 3 ruplaa kuussa. Niin etteipä heidän kohtalostaan vielä pitäisi olla itkun syytä ainakaan täällä "vapauden kansanvallan ja tasa-arvoisuuden" maassa.

"TARVE ON KEKSINTÖJEN ÄITI",

se lause on monasti ennen pitänyt paikkansa ja näyttää pitävän vieläkin. Muistamme mikä häiriö syntyi viime talvena, kun rautatiet eivät kyenneet kulettamaan kivihiiltä talvisydännä paleltuvain ihmisten pelastamiseksi pakkasen kynsistä ja — mikä oli vielä kauheampaa, kun tehtaat täytyi panna hiilen puutteessa seisomaan moneksi päiväksi. Viimemainitun häiriön estämiseksi uudistumasta on tekeillä mullistava suunnitelma, jossa oikeastaan ei enää ole ollut mitään "keksittävää", vaan tarvitsee panna käytäntöön ennen tehtyjä keksintöjä.

Suunnitellaan nimittäin suurten sähkövoimalaitoksien rakentamista Pensylvanian kovan hiilen alueelle ja sen läheisyyteen. Niissä kehitetty voima sitte johdetaan suurkaupunkeihin ja muualle teollisuuslaitoksiin, eritoten New Yorkiin. Niin tulee hiilen kuljetus tarpeettomaksi.

Tarkotuksena nähtävästi on, ettei hiiltä kaivoksista ollenkaan nosteta maanpinnalle, vaan muutetaan se sähköksi suoraan maan uumenissa, niissä kerrostumissa levätessään mihin se miljoonia vuosia sitten on puristunut.

Helppo on arvata kuinka suuri määrä työväkeä siten vapautuu: kaivosmiehiä, koneenkäyttäjiä, lämmittäjiä ja kaikenlaisia kuljetustyöläisiä. Ja kapitalistin voitot paisuvat äärettömiin!

ASIANTUNTIJA YHTEISKUNNAN PALVELUKSEEN.

Jotkut New Yorkin lehdet ovat nostaneet mölākän sen johdosta, kun kaupungin uusi pormestari Hylan on nimittänyt yleissyyttäjän apulaiseen virkaan erään Joseph A. Soloveinin, joka on tähän saakka palvellut taskuvarkaitten trustin asianajajana. Kapitalistilehdillä onkin syytä olla huolissaan nimityksen takia. Sillä titulus Solovei arvatenkin on melko hyvin perillä kaikesta siitä oveluudesta millä ihmisten taskuja tyhjennetään, ja vaikka hän nyt uudessa virassaan enemmän joutuneekin tekemisiin suurrosvojen kuin tavallisten vaatimattomien taskuvarkaitten kanssa, on ilmeistä, että hänen vuosien varrella hankkimansa varkauden ammattisalaisuuksien tuntemus — jos hän hyvinkin sattuisi sitä käyttämään kaupungin eduksi, niinkuin virkavelvollisuus vaatisi — voisi käydä arveluttavaksi kaupunkikuntaa rosvoaville korporatsioneille ja niiden palvelukseen palkatulle sanomalehdistölle.

AURINGON LÄMPÖMÄÄRÄ 3,500 ASTETTA.

Tähtitieteilijät ja fysiikan tutkijat ovat paljon kinastelleet siitä, kuinka suuri kuumuus auringossa vallitsee. Nykyään kuitenkin voidaan tuohon kysymykseen jommoisellakin varmuudella vastata, että siellä on vähintäin 3,500 asteen kuumuus, Celsiuksen lämpömittarin mukaan. Kuka sen on käynyt mittaamassa? Tietysti ei kukaan. Mutta jo v. 1892 onnistui pariisilaisen professori Moissanin saada sähköuunissa kuumennetuksi useita metalleja, kunnes ne muuttuivat kaasuiksi. Sittemmin jatketuilla samansuuntaisilla kokeilla on saatu selville, että kaikki metallit ja sangen monet muutkin aineet muuttuvat kaasuiksi 3,500 asteen kuumuudessa. Noiden siinä lämmössä kaasuiksi muutettujen metallien joukossa oli myös titaani, jota Moissan erityisesti luulee voivansa käyttää perusteena auringon kuumuusastetta määriteltäessä. Auringon spektrumi- eri värijuovatutkimukset, näet, osottavat, että titaanimetallia on erittäin runsaasti aurinkoa ympäröivissä loistavissa kaasuissa. Tällä ei kuitenkaan ole todistettu, etteikö auringon lämpömäärä olisi tuntuvasti korkeampi kuin juuri tuo mainittu alin lämpömäärä missä titaani muuttuu kaasuksi. Sitäpaitsi ei meillä vielä ole edes semmoista lämpömittaria, joka varmasti pystyisi osottamaan 3,500 asteen kuumuuden; Wannerin, Feryn y. m. parhaat tulenmittarit ovat noin korkeitten lämpöasteiden osottamisessa vain likimääräisiä, joten siis ei titaaninkaan kaasuksimuuttumis-aste vielä ole kovinkaan varmasti määrätty. Sitäpaitsi on auringon pinnalla aivan erilainen paine kuin maanpinnalla vallitseva ilmakehän paine. Siitä syystä saattaa jonkun metallin, kuten titaanin, kaasuuntumis-aste auringossa olla tuntuvasti erilainen kuin maassa. Mutta noista tutkimuksista on se etu, että tiedetäänhän auringon kuumuudesta ainakin "suuntia". Voimme olla varmat, että siellä turkitta tarkenee.

TOSI SAKSALAINEN AATE.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., April 15, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Melkoisen haaveelliselta tuntuvan suunnitelman on eräs saksalainen sielutieteen professori tehnyt rahojen hankkimiseksi ja "kätkössä olevan kullan" esille houkuttelemiseksi. Hän ehdottaa tehtäväksi rahaa saksalaisten intohimoisesta kunniamerkkien, nauhanpätkien ja mitalien saamisen halusta. Olisi lyötävä "Hindenburgtähti", jonka kuka hyvänsä voisi saada — määrätystä hinnasta. Ehdotuksensa perusteluissa tämä saksalaisen sielunelämän tuntija, herra Hall-Hallen, oikein tosissaan arvioi tuolla keinolla saatavan kokonaista 30 miljaardia markkaa (noin 75 milj. dollaria). Tuota "tähteä" tulisi olemaan kolmea eri astetta eli luokkaa. Kolmannen luokan tähden saisi 25:llä dollarilla, kun taas ensi luokan koru maksaisi miljoonan Saksan markkaa (noin $250,000).

LAHTARIT KOROTTAVAT KANSALLISMAINETTA.

Amerikalaisissa lehdissä alkaa olla artikkeleita ja pilakuvia Suomesta, joissa ivataan Suomen porvariston saksalaislemmiskelyä. Eräs lehti julkaisee toimitusosastossaan seuraavan pätkän:

"Suomen 'valkea hallitus' sanoo olevansa tarpeeksi voimakas kontrolleeraamaan maan asioita. Kuinka siis on selitettävissä, että tämä 'voimakas' hallitus turvautuu Saksaan?"

Lehti haluaa kysymyksellään osottaa sen lähteen (Saksan), josta Suomen porvaristo "voimaa" ammentaa.

"Review of Review'issa" on kuva, jossa Suomi-neito Saksan militarismin taluttamana, katselee Hohenzollernien näyteakkunalle asetettuja keisarin poikia, lausuen saattajalleen:

— "Kyllä minä otan tuon Oskarin, sillä hänen nimensä on enemmän suomalainen kuin toisten...."

Chicagossa ilmestyvässä "Daily News'issa" oli kuva, jossa Suomen nähtiin ojentavan suurta pyttyä Saksan puolelle, anoen "rauhaa" ja oikeutta. Jalusta kuitenkin pettää ja — Suomi putoaa omaan pyttyynsä. Siinä Saksan vastaus!

"Hyvä maine" tuntuu olevan Suomen porvaristolla.

NAUTINTOAINEIDEN VAIKUTUS ÄÄNEEN.

Eräillä ruoka- ja maustin-aineksilla on huomattava vaikutus ihmisääneen. Jokainenhan tuntee juopon ja tupakanpoittajan jo äänestä; siis on alkoholin ja nikotiinin käytön vaikutus ääneen kieltämätön. Sylki parantaa ääntä, pitämällä äänielimiä nuorteina. Sentähden kaikki sylkeä kuivattavat ainekset, kuten esim. etikka, vaikuttavat haitallisesti. Karkeimman äänen sanoo eräs aikakauslehti olevan miehistä omenaviinan juojilla ja naisista päärynän syöjillä. Toisilla hapoilla sitävastoin saattaa olla hyvin edullinen vaikutus ääneen. Esim. imelät orenssit ovat varsin hyviä, samoin on leikkelemättömästä sitruunasta eli lemonista puristetulla mehulla, veteen sekotettuna, erinomaisen terveellinen vaikutus ääneen. Erityisesti olisi niiden, jotka haluavat säilyttää äänensä miellyttävänä, vältettävä pippuria ruuissa, juomissa ja leivoksissa sekä yleensä kaikkia kirpeitä maustimia. Sokeri monasti aiheuttaa tulehduttavaa ärsytystä suulaessa ja äänijänteiden veltostumista. Niiden, jotka tarvitsevat puhe-elimiään enemmältä ja usein käyttää, on parasta varoa sokeroituja kerma- y. m. jälkiruokia, hilloja ja kaikkia n.s. makeisia.

Brittiläistä vanhoillisuutta

kuvaavana mainitsevat sanomalehdet senkin, että vaikka tuhansia amerikalaisia sotilaita käy Lontoossa ja siellä viettää lomansa, ei tässä mailmankaupungissa vielä ole ainoatakaan kengänkiillotus-asemaa. Sellaisessakin ihmispesässä kuin Astoriassa näitä mukavuuksia on joku kymmenkunta.

Kansankirjeitä

WASHINGTON

PEARSON.

Sosialistiosaston kokouksesta, jonka piti olla 7 p. huhtikuuta, ei tullutkaan mitään, syystä että jäsenet kai olivat liijaksi väsyneitä lauantai-hommistaan. Muistakaa nyt joukolla saapua seuraavaan kokoukseen. Kannattaahan toki yksi pieni hetki kerran kuukaudessa uhrata tämänkin asian hyväksi, jokaisen kohdaltaan.

Huhtik. 3 ja 4 päivinä oli tov. Hautamäki täällä. Hänen puheitaan kyllä kannattaa mennä kuulemaan, vahinko vain että täältäkin melkein kaikki miehet olivat muualla työmarkkinoilla, joten ei ollut tilaisuutta olla läsnä.

Huhtik. 6 p. näyteltiin "Lukkarin arkityöt", ja oli ohjelmaa muutakin. Ikävä vain, kun jotkut, joiden piti ohjelmaa antaa, eivät muistaneet saapua tilaisuuteen ollenkaan. Ja sellainen ruma tapa kuin puheleminen, nauraminen ja kulkeminen paikasta toiseen ohjelman suorituksen aikana, pitäisi jo jättää hemmettiin, sillä jokaisen meistä **täytyy** käsittää, miten haitallista sellainen käytös ohjelman antajaan ja yleiseen järjestykseen nähden on.

Sairautta. Seattlessa hospitaalissa on ollut Kalle Vaali. Hänessä on toimitettu leikkaus umpisuolessa. Hän on kai jo hyvin paranemaan käsin, joten on toiveita pikaisesta kotiintulosta.

Sairautta tällä kontrilla on kyllä ollut miltei joka talossa, varsinkin "akkaväen" keskuudessa.

Yhteisiin sapuskoihin ovat kuulema ruvenneet huhtik. 8 p. Herman Freeman ja Saimi Kalasniemi. Onneksi olkoon ja yhteisymmärrystä riittäköön.

E. Hill.

EVERETT.

I. W. W. union täällä olevan pääkottorin ja haalin kävivät n. s. kotikaartin jäsenet hajottamassa t. k. 8 päivää vasten yöllä. He rikkoivat ikkunat ja ovet, sekä kalustoa, mitä oli sisällä. Poliisivoimaa ei kuulunut olleen saapuvilla silloin, kun teko tapahtui, joten mellastajat saivat suorittaa työnsä rauhassa. — Ihme kyllä, vaikka yllämainittu talo sijaitsee parhaimman liikekadun varrella. Ilman ikkunoita ja rikottuna on konttori pantu uudestaan kuntoon. Ikkuna-aukkoa peittää iso musta taulu, jossa on iso kysymysmerkki ja sanat: Miksi ja minkätähden? Samoin he kävivät hävittämässä samalle uniolle kuuluvan konttorin Arlingtonissa, täältä muutamia maileja ulkona olevassa pienessä kauppalassa. Sama kohtalo kuuluu tapahtuneen siellä. Kaikki rikottiin ja kirjasto poltettiin. Tämä tapahtui sunnuntaina, 7 p:nä t. k. keskipäivällä.

Osaston asioita:

Osaston kokouksessa t. k. 7 p:nä päätettiin pitää kenttäjuhla toukok. 5 p:nä. Tämä on se n. s. vappujuhla, vaikka vähän myöhästyneenä. Sinne koetetaan saada kaikenlaista ohjelmaa, sekä henkistä että ruumiillista, joten muistakaa pitää mielessänne ja varustaa siltä varalta itsenne.

Päätettiin tilata osaston varoilla "Lasten Kevättä" ja "Toverittaren" vappunumeroa, joita tullaan ilmaseksi jakamaan kenttäjuhlassa.

Vangittujen toverien avustusrahaston merkkejä oli osastollemme saapunut 40 kappaletta. Jätettiin ne jäsenkirjurille, että hän myy mitä saa kaupaksi ja loput lähetetään takasin. Nämä eivät ole mitään pakollisia, vaan jokainen, joka haluaa auttaa vangittuja tovereitaan ulos, saa ostaa jäsenkirjurilta 50 sentillä kappaleen. — J. H.

CALIFORNIA

BERKELEY.

Toverille toimittaja San Franciscoon. Sen johdosta keskusteltiin Berkeleyn osaston kokouksessa huhtik. 4 p. C. S. S. valtiokomitea halusi tietää täkäläisten osastojen kantaa tässä kysymyksessä, ikäänkuin vankempaa pohjaa etsien voidakseen paremmin muodostaa oman mielipiteensä siitä, että sen suhteen tulisi yhtenäisyyttä. Osaston kanta muodostui myönteiseksi, edellyttäen että Toverin kustannusyhdistys punnitsee yrityksestä koituvat kustannukset toivottavaan hyötyyn nähden.

Siinä on vaikeutensa. Keskustelussa kävi ilmi että Toverin tilaajamäärän ei ole mahdollista nousta täällä niin että se vastaisi kustannukset. Toimittajan työ on myös hankalaa, hän ollen eri paikassa kuin lehteä painetaan. Uutiset eivät kerkiä tuoreina, kulkien postissa edestakasin. Jos yritys ei kannattaisi, tulisi täällä osastoille lisäkustannuksia. Sitä vastoin toimittajan tänne asettamista puollettiin sillä, että San Francisco on lännen suurin työväestökeskus, unioliike on täällä voimakkain, täällä on teollisuuksia, toimintaa ja tapauksia. Jos täällä on varsinainen toimitustyön hoitaja, asiain seuraaja ja niistä kirjottaja, voi hän syventyä paremmin asioihin. Työn ja pääoman riitojen sattuessa voi hän tutkia lakkotilanteita ja päästä selvyyteen niistä. Oikeustaisteluja ja yhteiskunnallisia kysymyksiä voi seurata laajemmin. Toverin tilaajamäärä voi noustakin, saadaan ehkä ilmotuksiakin. Naapurivaltioissa voi herätä mielenkiintoa Toverin Californian asiain seuraamisen mukana.

"Vedenalaisia pyydystämään." Berkeleynkin suomalainen miesväki on sotaisella tuulella ja tekee parhaillaan lähtöä pitkälle matkalle Alaskaan asti "vedenalaisia" (lohia) hätyyttämään. Kalastukseen menee miehiä kymmenittäin, joista osa osaston toiminnassa kiinteästi olleita tovereita. Soittamiset ja laulamiset jäävät vähän vähemmälle kesän aikana, muussakin toiminnassa tulee huomattava aukko. Aikaisemmin on jo siirtynyt pois paikkakunnalta toiminnan etupäässä olleita. Mutta jäähän sitä vielä väkeä olemaankin ja eihän ole syytä epäillä etteikö sieltä, aivan kuin varavaesta, astu tiloille rei-